

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1143. számú

törvényjavaslat

az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján létrehozott, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló, Brüsszelben, 1997. december 18-án kelt Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

Budapest, 2006. október

2006. évi ... törvény

az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján létrehozott, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről szóló, Brüsszelben, 1997. december 18-án kelt Egyezmény kihirdetéséről

(Az Egyezmény a Magyar Köztársaság tekintetében 2005. február 23-án ideiglenesen hatályba lépett)

1. §

Az Országgyűlés az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján létrehozott, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről szóló, Brüsszelben, 1997. december 18-án kelt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

2. §

Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján létrehozott, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről

Ezen egyezmény MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL az Európai Unió Tanácsának 1997. december 18-i jogi aktusára,

FELIDÉZVE a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1967. szeptember 7-én Rómában aláírt egyezményben foglalt kötelezettségvállalás megerősítésének szükségességét,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a vámigazgatási szervek feladata a Közösség vámterületén, és különösen annak be- és kilépési pontjain nemcsak a közösségi szabályokba, hanem a nemzeti jogszabályokba ütköző bűncselekmények megelőzése, nyomozása és üldözése is, különösen az Európai Közösséget létrehozó szerződés 36. és 223. cikkének hatálya alá tartozó esetekben,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a mindenfajta tiltott kereskedelem növekedése súlyos fenyegetést jelent a közegészségre, a közerkölcsre és a közbiztonságra,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az együttműködésnek a tagállamok nemzeti jogszabályai vagy a közösségi vámjogszabályok megsértése egyes eseteinek megelőzésére, nyomozására és üldözésére irányuló, a határokon átnyúló tevékenységgel járó formáit szabályozni kell, és hogy az ilyen, határokon átnyúló tevékenységet mindenkor a jogszerűség (a megkeresett tagállamban alkalmazandó jogszabálynak és a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai iránymutatásainak való megfelelés), a szubszidiaritás (az ilyen tevékenységet csak abban az esetben kezdik meg, ha más, kisebb hatással járó tevékenység nem vezet célra), és az arányosság (a tevékenység mértékét és tartamát a feltételezett jogsértés súlyosságának fényében kell meghatározni) elveinek betartásával kell végrehajtani,

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy szükség van a vámigazgatási szervek közötti együttműködés erősítésére a vámigazgatási szervek együttes fellépését és közöttük a tiltott kereskedelemmel kapcsolatos adatcserét szolgáló eljárások meghatározásával,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy a vámigazgatási szerveknek mindennapi munkájuk során egyaránt alkalmazniuk kell a közösségi és a nemzeti rendelkezéseket, és ezért célszerű, hogy a kölcsönös segítségnyújtásra és együttműködésre vonatkozó rendelkezések mindkét területen a lehető legnagyobb mértékben párhuzamosan fejlődjenek,

A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Alkalmazási kör

(1) A Közösség hatáskörének sérelme nélkül az Európai Unió tagállamainak vámigazgatási szervei kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak, és együttműködnek egymással:

- a nemzeti vámjogszabályok megsértésének megelőzése és felderítése, valamint
- a közösségi és nemzeti vámjogszabályok megsértésének üldözése és megbüntetése érdekében.

(2) A 3. cikk sérelme nélkül ez az egyezmény nem érinti az igazságügyi hatóságok közötti kölcsönös büntügyi jogsegélyre vonatkozó rendelkezéseket, az (1) bekezdésben említett, a tagállamok vámhatóságai vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti együttműködést szabályozó, a tagállamok közötti két- vagy többoldalú megállapodásokban szereplő kedvezőbb rendelkezéseket, illetve az e területen az egységes jogrendszer vagy a kölcsönös jogsegély eszközeinek kölcsönös alkalmazására szolgáló külön rendszer alapján létrejött megállapodásokat.

2. cikk

Hatáskör

A vámigazgatási szervek ezt az egyezményt a nemzeti rendelkezések alapján rájuk ruházott hatáskör keretei között alkalmazzák. Ebben az egyezményben semmi sem értelmezhető úgy, mint ami érintené a nemzeti rendelkezések alapján az ezen egyezmény értelmében vett vámigazgatási szervekre ruházott hatáskört.

3. cikk

Az igazságügyi hatóságok által nyújtott kölcsönös jogsegélyhez való viszony

(1) Ez az egyezmény a közösségi és nemzeti vámjogszabályok megsértését érintő olyan nyomozás keretében történő kölcsönös segítségnyújtásra és együttműködésre vonatkozik,

amelyben a megkereső hatóság az adott tagállam nemzeti rendelkezései alapján eljárni jogosult.

(2) Amennyiben a nyomozást igazságügyi hatóság, vagy annak irányítása alatt más végzi, az említett hatóság határozza meg, hogy a kölcsönös segítségnyújtásra vagy együttműködésre irányuló megkeresést a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó rendelkezések alapján vagy ezen egyezmény alapján nyújtják be.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen egyezmény alkalmazásában:

- (1) „nemzeti vámjogszabályok”: a tagállam valamennyi törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezése, amelyeknek alkalmazása részben vagy egészben a tagállam vámigazgatási szerveinek hatáskörébe tartozik, és amely:
 - olyan, a határon átmenő áruforgalomra vonatkozik, amelyre tiltó, korlátozó vagy ellenőrző intézkedéseket kell alkalmazni, különös tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 36. és 223. cikkére,
 - a nem összehangolt jövedéki adókra vonatkozik;
- (2) „közösségi vámjogszabályok”:
 - a közösségi rendelkezések összessége és az azokhoz kapcsolódó végrehajtási rendelkezések, amelyek az áruk behozatalát, kivitelét, az árutovábbítást és az áruk jelenlétét szabályozzák a tagállamok és harmadik országok közötti, illetve a tagállamok közötti kereskedelemben olyan áruk esetében, amelyek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 9. cikkének (2) bekezdése értelmében nem rendelkeznek közösségi helyzettel, vagy amelyeket a közösségi helyzet megállapítása céljából további ellenőrzések vagy vizsgálatok alá vetnek,
 - a közös agrárpolitika keretében közösségi szinten elfogadott rendelkezések összessége, és a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó árukra tekintettel elfogadott különleges rendelkezések,
 - a behozatalt terhelő összehangolt jövedéki adókra és hozzáadottérték-adókra vonatkozóan közösségi szinten elfogadott rendelkezések összessége, az azokat végrehajtó nemzeti rendelkezésekkel együtt;
- (3) „jogsértés”: a nemzeti vagy közösségi vámjogszabályokba ütköző cselekmény, többek között:
 - az ilyen jogsértésben való részvétel, illetve annak kísérlete,
 - az azt elkövető bünszervezetben való részvétel,
 - az e bekezdésben említett jogsértésből származó pénz tisztára mosása;
- (4) „kölcsönös segítségnyújtás”: az ezen egyezményben szabályozott, a vámigazgatási szervek közötti segítségnyújtás;
- (5) „megkereső hatóság”: a tagállam azon hatáskörrel rendelkező hatósága, amely a segítségnyújtást kéri;
- (6) „megkeresett hatóság”: a tagállam azon hatáskörrel rendelkező hatósága, amelyhez a segítségnyújtás iránti megkeresést megküldik;

- (7) „vámigazgatási szervek”: a tagállamok vámhatóságai, valamint az ennek az egyezménynek a végrehajtására hatáskörrel rendelkező más hatóságai;
- (8) „személyes adatok”: egy azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó bármely információ; az a személy tekinthető azonosíthatónak, aki többek között azonosító szám vagy a fizikai, fiziológiai, pszichológiai, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitásra jellemző egy vagy több sajátos tényező révén közvetlenül vagy közvetve azonosítható;
- (9) „határokon átnyúló együttműködés”: a vámigazgatási szervek közötti, a tagállamok határain átnyúló együttműködés.

5. cikk

A központi koordináló egység

- (1) A tagállamok vámhatóságaikon belül központi egységet (koordináló egységet) jelölnek ki. A koordináló egység felelős az ezen egyezmény hatálya alá tartozó kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések fogadásáért és a kölcsönös segítségnyújtás koordinálásáért, a (2) bekezdés sérelme nélkül. A koordináló egység felelős továbbá az ezen egyezmény szerinti segítségnyújtás körébe tartozó intézkedésben érintett más hatóságokkal történő együttműködésért. A tagállamok koordináló egységei — különösen a IV. cím hatálya alá tartozó esetekben — a szükséges mértékben közvetlen kapcsolatot tartanak fenn egymással.
- (2) A központi koordináló egység tevékenysége — különösen veszélyhelyzetben — nem zárja ki a tagállamok vámhatóságainak más szolgálatai közötti közvetlen együttműködést. A központi koordináló egységet a hatékonyság és összhang érdekében az ilyen közvetlen együttműködéssel járó fellépésről tájékoztatják.
- (3) Amennyiben a vámhatóság nem, vagy nem teljes körben rendelkezik hatáskörrel a megkeresés feldolgozására, a központi koordináló egység a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósághoz továbbítja a megkeresést, és erről tájékoztatja a megkereső hatóságot.
- (4) Amennyiben a megkeresés jogi vagy érdemi okokból nem teljesíthető, a központi koordináló egység a megkeresést annak nem teljesíthetőségére vonatkozó indokolással a megkereső hatósághoz küldi vissza.

6. cikk

Összekötő tisztviselők

- (1) A tagállamok egymás között határozott vagy határozatlan időtartamú megállapodást köthetnek az összekötő tisztviselők cseréjéről, kölcsönösen elfogadott feltételek alapján.
- (2) Az összekötő tisztviselő a fogadó országban nem rendelkezik beavatkozási hatáskörrel.
- (3) Az összekötő tisztviselő a tagállamok vámigazgatási szervei közötti együttműködés előmozdításának érdekében a tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága hozzájárulásával vagy kérelmére a következő feladatokat láthatja el:
 - a) a tagállamok közötti információcsere előmozdítása és gyorsítása;
 - b) segítségnyújtás saját tagállamát vagy az általa képviselt tagállamot érintő nyomozásban;

- c) támogatás nyújtása a segítségnyújtás iránti megkeresések elintézéséhez;
 - d) tanácsadás és segítségnyújtás a fogadó ország számára a határokon átnyúló tevékenységek előkészítése és végrehajtása során;
 - e) a tagállamok egymás közötti megállapodásában szereplő egyéb feladatok.
- (4) A tagállamok az összekötő tisztviselők hatásköréről és elhelyezéséről két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek. Az összekötő tisztviselő egy vagy több tagállam érdekeit is képviselheti.

7. cikk

A személyazonosság igazolásának kötelezettsége

Az egyezmény eltérő rendelkezése hiányában a megkereső hatóság más tagállamban tartózkodó tisztviselőjének az ebben az egyezményben megállapított jogai gyakorlásának érdekében mindenkor képesnek kell lennie a személyazonosságát és hivatalos funkcióit igazoló írásos felhatalmazás bemutatására.

II. CÍM

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS MEGKERESÉS ALAPJÁN

8. cikk

Alapelvek

- (1) A megkeresett hatóság vagy az a hatáskörrel rendelkező hatóság, amelyhez fordult, az e cím alapján kért segítségnyújtás érdekében úgy jár el, mintha saját nevében vagy saját tagállama más hatóságának megkeresése alapján járna el. A megkeresés teljesítése érdekében nemzeti joga szerint rendelkezésére álló valamennyi hatáskört igénybe veszi.
- (2) A megkeresett hatóság e segítségnyújtást külön megkeresés nélkül kiterjeszti a jogsértés — a segítségnyújtás iránti megkeresés tárgyával felismerhetően összefüggő — valamennyi körülményére. Kétség esetén a megkeresett hatóság először a megkereső hatósággal lép kapcsolatba.

9. cikk

A segítségnyújtás iránti megkeresés formája és tartalma

- (1) A segítségnyújtás iránti megkeresést mindig írásban kell benyújtani. A megkeresés teljesítéséhez szükséges dokumentumokat a megkereséshez csatolni kell.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti megkeresésnek a következő információkat kell tartalmaznia:
- a) a megkeresést előterjesztő megkereső hatóság megnevezése;
 - b) a kért intézkedés;
 - c) a megkeresés tárgya és indokolása;
 - d) az érintett törvényi, rendeleti és egyéb jogszabályi rendelkezések;

- e) a nyomozás célpontját képező természetes vagy jogi személyek lehető legpontosabb és legrészletesebb megjelölése;
 - f) a 13. cikkben szabályozott eseteket kivéve, a tényállás összefoglalása.
- (3) A megkeresést a megkeresett hatóság tagállamának hivatalos nyelvén vagy az ilyen hatóság számára elfogadható nyelven kell benyújtani.
- (4) Amennyiben a helyzet sürgős jellege megkívánja, a szóbeli megkeresés is elfogadható, de azt a lehető legrövidebb időn belül írásban is meg kell erősíteni.
- (5) Amennyiben a megkeresés a formai követelményeknek nem felel meg, a megkeresett hatóság kérheti annak kijavítását vagy kiegészítését, a megkeresés teljesítéséhez szükséges intézkedések ez idő alatt is megkezdhetők.
- (6) A megkeresett hatóság hozzájárul a megkeresés teljesítésére szolgáló különleges eljárás alkalmazásához, amennyiben az az eljárás a megkeresett tagállam jogi és közigazgatási rendelkezéseivel nem ellentétes.

10. cikk

Információkérés

- (1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére minden olyan információt közöl, amely a megkereső hatóság számára lehetővé teheti a jogsértések megelőzését, felderítését és üldözését.
- (2) A közölt információkat azon, a megkeresett hatóság birtokában lévő vagy az adatkérés teljesítése során készült vagy beszerzett jelentéseknek vagy más dokumentumoknak, illetve ezek hiteles másolatainak vagy kivonatainak kíséretében kell átadni, amelyek az információk alapulnak.
- (3) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság megállapodása alapján a megkereső hatóság által felhatalmazott tisztviselő, a megkeresett hatóság részletes utasításaira is figyelemmel, a megkeresett tagállam hivatalaitól az (1) bekezdés alapján információkat szerezhet be. E rendelkezést minden olyan dokumentumból származó információra alkalmazni kell, amelyhez az említett hivatal személyzete hozzáférhet. E dokumentumokról az említett hivatal tisztviselői másolatot készíthetnek.

11. cikk

Megfigyelés iránti megkeresés

A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére a lehető legnagyobb gondossággal megfigyeli vagy megfigyelteti az olyan személyeket, akiről alapos okkal feltételezhető a közösségi vagy a nemzeti vámjogszabályok megsértése, illetve az, hogy ilyen jogsértés elkövetésére irányuló előkészületi cselekményt követtek vagy követnek el. A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóság megfigyeli az olyan tevékenységgel kapcsolatos helyszínt, szállítóeszközt és árut, amely tevékenység az előzőekben említett vámjogszabályok megsértését valósíthatja meg.

12. cikk

A vizsgálat iránti megkeresés

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére a jogsértést megvalósító vagy a megkereső hatóság által ilyennek vélt tevékenységet érintően megfelelő vizsgálatot végez vagy végeztet.

A megkeresett hatóság az ilyen vizsgálat eredményét közli a megkereső hatósággal. A 10. cikk (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(2) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság megállapodása alapján a megkereső hatóság által kijelölt tisztviselő az (1) bekezdésben említett vizsgálatoknál jelen lehet. A vizsgálatot mindig a megkeresett hatóság tisztviselője végzi. A megkereső hatóság tisztviselője a megkeresett hatóság tisztviselőjének hatáskörében saját kezdeményezésére nem járhat el. A megkereső hatóság tisztviselője azonban közvetítőjén keresztül — kizárólag a vizsgálat elvégzésének céljából — ugyanazokba a helyiségekbe léphet be, és ugyanazokhoz a dokumentumokhoz férhet hozzá, mint a megkeresett hatóság tisztviselője.

13. cikk

Értesítés

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére tagállama nemzeti jogszabályainak megfelelően értesíti vagy értesítetteti a címzettet az ezen egyezmény alkalmazását érintő, a megkereső hatóság tagállamának hatáskörrel rendelkező hatósága által foganatosított intézkedésekről, illetve az e hatóság által hozott határozatokról.

(2) Az értesítés iránti megkereséshez — amelyen fel kell tüntetni a közlendő intézkedés vagy határozat tárgyát — csatolni kell a megkeresett hatóság tagállamának hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készített fordítást, a megkeresett hatóságnak a fordításról történő lemondáshoz való jogának sérelme nélkül.

14. cikk

Bizonyítékként való felhasználás

A ténymegállapítások, tanúsítványok, információk, okiratok, hiteles másolatok és más, a megkeresett hatóság tisztviselői által nemzeti joguknak megfelelően beszerzett és a megkereső hatóságnak a 10–12. cikkben szabályozott segítségnyújtás keretében átadott iratok a megkereső hatóság tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságainál a nemzeti jognak megfelelően használhatók fel bizonyítékként.

III. CÍM

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS MEGKERESÉS NÉLKÜL

15. cikk

Alapelv

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a 16. és a 17. cikkben megállapított módon, a nemzeti jog által előírt korlátozásokra is figyelemmel, más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai részére előzetes megkeresés nélkül segítségnyújtást biztosítanak.

16. cikk

Megfigyelés

Amennyiben az adott intézkedés egy másik tagállamban elkövetésre kerülő jogsértés megelőzését, felderítését vagy üldözését szolgálja, a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai:

- a) a lehetséges keretek között elvégzik a 11. cikkben leírt megfigyelést vagy megfigyeltetést;
- b) közlik a más érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival a birtokukban lévő, a tervezett vagy elkövetett jogsértéssel kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó valamennyi információt, és különösen a jelentéseket és más dokumentumokat, illetve azok hiteles másolatait vagy kivonatait.

17. cikk

Információközlés megkeresés nélkül

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul megküldik a más érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai részére a tervezett vagy elkövetett jogsértésre vonatkozó jelentős információkat, és különösen az ilyen jogsértéssel érintett árukra és a jogsértés elkövetésének új módjaira vagy eszközeire vonatkozó információkat.

18. cikk

Bizonyítékként való felhasználás

A tagállam tisztviselője által beszerzett és egy másik tagállammal a 15-17. cikkben szabályozott megkeresés nélküli segítségnyújtás során közölt megfigyelési jelentések és információk az információt fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál a nemzeti jognak megfelelően használhatók fel bizonyítékként.

IV. CÍM

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS KÜLÖNÖS FORMÁI

19. cikk

Alapelvek

(1) A vámigazgatási szervek a határon átnyúló együttműködést e cím rendelkezéseinek megfelelően végzik. A vámigazgatási szervek biztosítják egymás számára a szükséges személyi és szervezeti támogatást. Az együttműködés iránti megkeresést rendszerint a 9. cikknek megfelelő segítségnyújtás iránti megkeresés formájában nyújtják be. Az e címben említett különleges esetekben a megkereső hatóság tisztviselői a megkeresett hatóság jóváhagyásával a megkeresett állam területén is eljárhatnak.

A határokon átnyúló tevékenységek összehangolása és tervezése az 5. cikk szerinti központi koordináló egységek feladata.

(2) Az (1) bekezdés szerinti, határokon átnyúló együttműködés a következő jogsértések megelőzését, felderítését és üldözését szolgálhatja:

- a) kábítószer és pszichotrop anyagok, fegyver, lőszer, robbanóanyag, kulturális javak, veszélyes és mérgező hulladék, nukleáris anyag vagy nukleáris, biológiai vagy vegyi fegyverek előállítására szánt anyagok, vagy berendezés (tiltott áruk) tiltott kereskedelme;
- b) az Egyesült Nemzetek kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott kereskedelme elleni egyezménye I. és II. táblázatában felsorolt kábítószer jogellenes előállítására szánt anyagok (prekursorok) kereskedelme;
- c) adóköteles áru határon átnyúló tiltott kereskedelmi forgalma az adó elkerülése, vagy az áru kivitelével, illetve behozatalával kapcsolatos állami kifizetés jogosulatlan megszerzése céljából, amennyiben a kereskedelem mértéke és az annak a vonatkozó adó- vagy támogatás mértékében megtestesülő kockázata akkora, hogy az az Európai Közösségek vagy a tagállamok költségvetésére nézve jelentős költségvonzattal járhat;
- d) a közösségi vagy nemzeti jogszabályok által tiltott bármely más áruforgalom.

(3) A megkeresett hatóság nem köteles részt venni az együttműködésnek e címben említett különös formáiban, amennyiben a kért nyomozás típusa a megkeresett tagállam nemzeti joga alapján tiltott vagy nem szabályozott. Ebben az esetben a megkereső hatóság fordított esetben ugyanezen okból elutasíthatja a megkeresett tagállam hatóságának a határokon átnyúló együttműködés megfelelő típusa iránti megkeresését.

(4) Amennyiben a tagállam nemzeti joga alapján szükséges, a részt vevő hatóságok igazságügyi hatóságaik hozzájárulását kérik a tervezett nyomozáshoz. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságok hozzájárulásukat feltételhez vagy követelményhez kötik, a részt vevő hatóságok biztosítják az említett feltételnek vagy követelménynek a betartását a nyomozás során.

(5) Amennyiben egy tagállam tisztviselői e cím alapján más tagállam területén folyó tevékenységben vesznek részt, és tevékenységükkel kárt okoznak, a kárt az a tagállam téríti meg nemzeti jogszabályai alapján, amelynek a területén a kárt okozták, ugyanúgy, mintha a kárt saját tisztviselői okozták volna. Az említett tagállamnak a kárt okozó tisztviselő tagállama teljes mértékben megtéríti azt az összeget, amelyet az előbbi tagállam a sértett, illetve más jogosult személy vagy intézmény részére kifizetett.

(6) A harmadik felekkel szemben fennálló jogaik gyakorlásának sérelme nélkül, és az (5) bekezdés második mondatában megállapított kártérítési kötelezettségre való tekintet nélkül, a tagállamok az (5) bekezdés első mondatában foglalt esetben tartózkodnak a más tagállamtól elszenvedett kár összegének megtérítésére irányuló követelésektől.

(7) A 20-24. cikkben szabályozott, határokon átnyúló együttműködés során a tisztviselők által szerzett információkat — annak a tagállamnak a nemzeti joga szerint és a hatáskörrel rendelkező hatóságai által megállapított különös feltételekre is figyelemmel, amelynek területén az információkat beszerezték —, az információt fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező szervei bizonyítékként felhasználhatják.

(8) A 20-24. cikkben említett műveletek során a más tagállam területén szolgálatban lévő tisztviselők az ellenük vagy általuk elkövetett jogsértések tekintetében a tagállam tisztviselőivel azonos bánásmódban részesülnek.

20. cikk

Határon átnyúló üldözés

(1) A tagállam vámigazgatási szervének az a tisztviselője, aki országának területén a 19. cikk (2) bekezdésében említett, kiadatással járó jogsértések egyikének elkövetése közben megfigyelt vagy ilyen jogsértésben részt vevő személyt üldöz, előzetes engedély nélkül más tagállam területén folytathatja az üldözést, amennyiben, a helyzet különös sürgőssége miatt a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a másik tagállam területére történő belépést megelőzően nem lehetett értesíteni, vagy ha az említett hatóságok nem tudtak időben a helyszínre érni ahhoz, hogy átvegyék az üldözést.

A üldöző tisztviselők legkésőbb a határ átlépésekor kötelesek felvenni a kapcsolatot annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelynek területén az üldözést folytatni kívánják. Az üldözést azonnal abba kell hagyni annak a tagállamnak a kérelmére, amelynek területén azt végzik. Az üldöző tisztviselők kérésére a tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai az üldözött személyt személyazonosságának megállapítása vagy letartóztatása érdekében feltartóztatják. A tagállamok a letéteményest tájékoztatják az üldözést végző tisztviselőkről, akikre ez a rendelkezés alkalmazható, a többi tagállamot pedig a letéteményes tájékoztatja.

(2) Az üldözést a következő eljárások szerint folytatják, amelyet a (6) bekezdés szerinti nyilatkozatban határoznak meg:

- a) az üldöző tisztviselőknek nincs joga az üldözött személyt elfogni;
- b) ha azonban az üldözés beszüntetését nem kérik, és ha azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, amelyben az üldözést folytatják, nem tudnak elég gyorsan beavatkozni, az üldöző tisztviselők elfoghatják az üldözött személyt, amíg az említett tagállam — haladéktalanul értesítendő — tisztviselői meg tudják állapítani az illető személyazonosságát, vagy foganatosítani tudják a letartóztatást.

(3) Az üldözést az (1) és (2) bekezdéseknek megfelelően és a következő módok egyike szerint folytatják, amelyet a (6) bekezdés szerinti nyilatkozatban határoznak meg:

- a) a határ átlépésétől számított, a nyilatkozatban meghatározandó területen, illetve időtartamon belül;
- b) területi vagy időbeli korlátozás nélkül.

(4) Az üldözést a következő általános feltételek szerint folytatják le:

- a) az üldözést folytató tisztviselőknek be kell tartaniuk e cikk rendelkezéseit, és azon tagállam jogszabályait, amelynek a területén tevékenykednek; követniük kell az említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak rendelkezéseit;
- b) amennyiben az üldözés a tengeren folyik, és kiterjed a nyílt tengerre vagy a kizárólagos gazdasági övezetre, azt az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményében megfogalmazott nemzetközi tengerjog betartásával kell végezni, amennyiben pedig más tagállam területén folyik, e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell végezni;
- c) a magánlakásokba és a nyilvánosság elől elzárt helyekre való belépés tilos;
- d) az üldöző tisztviselőknek egyenruhájuk, karszalag vagy a járművükre erősített felszerelések alapján egyértelműen felismerhetőeknek kell lenniük; civil öltözék és a fent említett azonosító jelek nélküli, megjelöletlen jármű együttes használata tilos; az üldöző tisztviselőknek mindenkor képesnek kell lenniük annak igazolására, hogy hivatalos minőségükben járnak el;

- e) az üldöző tisztviselők maguknál tarthatják szolgálati fegyvereiket, kivéve i.) ha a megkeresett tagállam általános nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy területére fegyver nem vihető be, vagy ii.) ha a megkeresett tagállam eltérő eseti döntést hoz. Amennyiben más tagállam tisztviselője viselheti szolgálati fegyverét, a fegyverhasználat a jogos védelem esetét kivéve tilos;
- f) amennyiben a (2) bekezdés b) pontjának rendelkezései szerint az üldözött személyt azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai elé állítás céljából elfogták, amely tagállamban az üldözés folyt, vele szemben csak biztonsági átvizsgálást lehet végezni; szállítása alatt kézbilincs használható; az üldözött személynél talált tárgyak lefoglalhatók;
- g) az (1), (2) és (3) bekezdésben említett egyes műveletek után az üldöző tisztviselők megjelennek annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságai előtt, amelynek területén tevékenykedtek, és jelentést tesznek tevékenységükről; e hatóságok kérelmére mindaddig rendelkezésre állnak, amíg a tevékenységük körülményeit megfelelően nem tisztázták; ezt az előírást kell alkalmazni akkor is, ha az üldözés nem járt az üldözött személy letartóztatásával;
- h) azon tagállam hatóságai, amelyből az üldöző tisztviselők érkeztek, azon tagállam hatóságainak a megkeresésére, amelynek területén az üldözést folytatták, segítséget nyújtanak a műveletet követő vizsgálathoz, amelyben részt vettek, ideértve a bírósági eljárást is.

(5) Azt a személyt, akit a (2) bekezdésben meghatározott intézkedést követően az üldözés helye szerinti tagállam eljárni jogosult hatóságai letartóztattak, állampolgárságára való tekintet nélkül ki lehet hallgatni. A nemzeti jog megfelelő szabályait értelemszerűen kell alkalmazni.

Amennyiben az adott személy nem annak a tagállamnak az állampolgára, amelynek területén letartóztatták, a letartóztatást követő legkésőbb hat órán belül el kell engedni — amelybe az éjfél és a délelőtt 9 óra közötti időszak nem számít bele — kivéve, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok előzőleg bármilyen formájú megkeresést kaptak a személy ideiglenes letartóztatására kiadatás céljából.

(6) Ennek az egyezménynek az aláírásakor valamennyi tagállam nyilatkozatot tesz, amelyben a (2), a (3) és a (4) bekezdés alapján meghatározza a területén végzett üldözésre vonatkozó eljárást.

A tagállamok nyilatkozatukat bármikor új nyilatkozattal válthatják fel, feltéve, hogy e korábbi nyilatkozata hatályát az utóbbi nem korlátozza.

A nyilatkozatokat az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően kell megtenni, arra törekedve, hogy egyenértékű szabályozást biztosítsanak ezekben az államokban.

(7) A tagállamok a (1) bekezdés alkalmazási körét kétoldalú alapon kiterjeszthetik, és e cikk végrehajtása érdekében további rendelkezéseket fogadhatnak el.

(8) A tagállamok az ennek az egyezménynek az elfogadására vonatkozó okirat letétbe helyezésekor nyilatkozatot tehetnek arról, hogy e cikk vagy annak egy része rájuk nézve nem kötelező. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

21. cikk

Határon átnyúló megfigyelés

(1) A tagállamok egyike vámigazgatási szerveinek tisztviselői, akik országukban olyan személyt tartanak megfigyelés alatt, akiről alapos okkal feltételezhető a 19. cikk (2) bekezdésében említett jogsértések egyikében való részvétel, jogosultak arra, hogy a megfigyelést más tagállam területén folytassák, amennyiben az utóbbi az előzetesen előterjesztett segítségnyújtás iránti megkeresés alapján engedélyezte a határon átnyúló megfigyelést. Az engedélyt feltételekhez lehet kötni.

A tagállamok a letéteményest tájékoztatják azon tisztviselőkről, akikre e rendelkezés vonatkozik; a letéteményes tájékoztatja a többi tagállamot.

Megkeresés alapján a megfigyelést annak a tagállamnak a tisztviselőire bizzák, amelynek területén a megfigyelést végzik.

Az első albekezdésben említett megkeresést a tagállamok által kijelölt, a kért engedély megadására vagy a kérelem továbbítására jogosult hatóságnak kell megküldeni.

A tagállamok tájékoztatják a letéteményest az e célra kijelölt hatóságról; a letéteményes tájékoztatja a többi tagállamot.

(2) Amennyiben különleges sürgősség okán nem lehet előzetesen engedélyt kérni a másik tagállamtól, a megfigyelést végző tisztviselők jogosultak arra, hogy a határon túl is folytassák annak a személynek a megfigyelését, akiről alapos okkal feltételezhető, hogy a 19. cikk (2) bekezdésében említett jogsértések egyikének elkövetésében részt vett, amennyiben eleget tesznek a következő feltételeknek:

- a) a megfigyelés során azonnal értesítik a határátlépésről annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságát, amelynek területén a megfigyelést folytatni kívánják;
- b) az (1) bekezdésnek megfelelően haladéktalanul megkeresést terjesztenek elő, amelyben ismertetik, hogy milyen okok indokolják a határ előzetes engedély nélküli átlépését.

A megfigyelést azonnal abba kell hagyni, amint az a tagállam, amelynek területén azt végzik, az a) pontban említett értesítést vagy a b) pontban említett megkeresést követően ezt kéri, vagy ha az engedélyt a határátlépést követő öt órán belül nem adták meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett megfigyelést csak a következő általános feltételeknek megfelelően lehet végezni:

- a) a megfigyelést végző tisztviselőknek be kell tartaniuk e cikk rendelkezéseit és azon tagállam jogát, amelynek területén tevékenykednek; követniük kell az említett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak utasításait;
- b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek kivételével, a megfigyelés alatt a tisztviselőknek maguknál kell tartaniuk az engedély megadását igazoló okmányt;
- c) a megfigyelést végző tisztviselőknek mindenkor képesnek kell lenniük annak bizonyítására, hogy hivatalos minőségükben járnak el;
- d) a megfigyelést végző tisztviselők a megfigyelés alatt maguknál tarthatják szolgálati fegyverüket, kivéve, ha i. a megkeresett tagállam általános nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy területére fegyver nem vihető be, vagy ii. a megkeresett tagállam eltérő eseti döntést hoz. Amennyiben más tagállam tisztviselője viselheti szolgálati fegyverét, a fegyverhasználat a jogos védelem esetét kivéve tilos;

- e) a magánlakásokba és a nyilvánosság elől elzárt helyekre való belépés tilos;
 - f) a megfigyelést végző tisztviselők a megfigyelt személyt nem foghatják el, és nem tartóztathatják le;
 - g) valamennyi műveletről jelentést kell tenni azon tagállam hatóságai részére, amelynek területén a műveleteket folytatták; a megfigyelést végző tisztviselők számára előírható a személyes megjelenés;
 - h) annak a tagállamnak a hatóságai, ahonnan a megfigyelő tisztviselők érkeztek, azon tagállam hatóságainak megkeresésére, amelynek területén a megfigyelést végezték, segítséget nyújtanak az azon műveletet követő vizsgálathoz, amelyben részt vettek, ideértve a bírósági eljárást is.
- (4) A tagállamok kétoldalú alapon kiterjeszthetik e cikk alkalmazási körét, és e cikk alkalmazása tekintetében további intézkedéseket fogadhatnak el.
- (5) Ennek az egyezménynek az elfogadására vonatkozó okirat letétbe helyezésekor a tagállamok nyilatkozatot tehetnek arról, hogy e cikk vagy annak egy része rájuk nézve nem kötelező. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

22. cikk

Ellenőrzött szállítás

- (1) A tagállamok vállalják annak biztosítását, hogy egy másik tagállam megkeresése alapján, kiadatási büncselekmények ügyében folyó nyomozás keretében engedélyezik területükön az ellenőrzött szállítást.
- (2) Az ellenőrzött szállítás elrendeléséről szóló határozatot az egyedi esetekben — a tagállam nemzeti jogának kellő figyelembevételével — a megkeresett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai hozzák meg.
- (3) Az ellenőrzött szállítás a megkeresett tagállam eljárási szabályainak megfelelően történik. Az eljárási cselekmények foganatosítása és a műveletek irányítása e tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak hatáskörébe tartozik.
- Az ellenőrzés megszakításának elkerülése érdekében a megkeresett hatóság a szállítás ellenőrzését az árunak a határon történő átlépésekor vagy egy megállapodás szerinti átadási pontnál veszi át. Az út hátralevő részén a megkeresett hatóság oly módon biztosítja az áru folyamatos ellenőrzését, hogy bármikor lehetősége legyen az elkövetők elfogására és az áru lefoglalására.
- (4) Az olyan szállítmányok, amelyeknek ellenőrzött szállításáról állapodtak meg, az érintett tagállamok hozzájárulásával feltartóztathatóak és az eredeti — érintetlen, illetve részben vagy egészben eltávolított vagy kicserélt — tartalommal továbbszállíthatóak.

23. cikk

Fedett nyomozás

- (1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére engedélyezheti, hogy a megkereső tagállam vámigazgatási szerveinek tisztviselője vagy az ilyen vámigazgatási szerv nevében eljáró tisztviselő hamis személyazonossággal (fedett nyomozó) a megkeresett tagállam területén tevékenykedjék. A megkereső hatóság ilyen megkeresést kizárólag abban az esetben nyújt be, ha a tényállás felderítése a javasolt nyomozati intézkedések alkalmazása

nélkül súlyos nehézségekbe ütközne. A tisztviselő tevékenysége folyamán információt gyűjthet, és az érintettekkel vagy a velük kapcsolatos személyekkel érintkezésbe léphet.

(2) A megkeresett tagállam területén folytatott fedett nyomozás határozott időtartamú. A nyomozás előkészítése és felügyelete a megkeresett tagállam és a megkereső tagállam hatóságai közötti szoros együttműködéssel történik.

(3) A fedett nyomozás engedélyezésének, valamint elvégzésének feltételeit a megkeresett hatóság nemzeti jogának megfelelően határozza meg. Amennyiben a fedett nyomozás folyamán az eredeti megkeresés hatálya alá tartozótól eltérő jogsértéssel kapcsolatos információk birtokába jutnak, ezen információk felhasználására vonatkozó feltételeket is — nemzeti jogának megfelelően — a megkeresett hatóság határozza meg.

(4) A szükséges személyi és műszaki feltételeket a megkeresett hatóság biztosítja. A megkeresett hatóság intézkedéseket tesz az (1) bekezdésben említett tisztviselők védelmére a megkeresett tagállam területén folytatott tevékenységük időtartamára.

(5) Ennek az egyezménynek az elfogadására vonatkozó okirat letétbe helyezésekor a tagállamok nyilatkozatot tehetnek arról, hogy e cikk vagy annak egy része rájuk nézve nem kötelező. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

24. cikk

Közös különleges nyomozócsoportok

(1) A különböző tagállamok hatóságai kölcsönös megállapodás alapján az egyik tagállam területén székhellyel és megfelelő szakképzettséggel rendelkező tisztviselőkből álló közös különleges nyomozócsoportot állíthatnak fel.

A közös különleges nyomozócsoport a következő feladatokat látja el:

- meghatározott jogsértések nagy igényeket támasztó és bonyolult nyomozásának végrehajtása, amely az érintett tagállamokban egyidejű, összehangolt cselekmények végrehajtását igényli,
- a jogsértések egyes típusainak megelőzésére és felderítésére irányuló közös tevékenységek összehangolása, valamint információszerzés az érintett személyekről, bűntársaikról és a használt módszerekről.

(2) A közös különleges nyomozócsoportok a következő általános feltételek szerint működnek:

- a) a közös különleges nyomozócsoport meghatározott céllal és időtartamra jön létre;
- b) a csoportot annak a tagállamnak a tisztviselője vezeti, amelynek területén a csoport tevékenysége folyik;
- c) a csoportban részt vevő tisztviselők annak a tagállamnak a joga alapján járnak el, amelynek területén a csoport tevékenysége folyik;
- d) a csoport működéséhez szükséges szervezeti rendelkezéseket az a tagállam hozza meg, amelynek területén a csoport tevékenysége folyik.

(3) A csoportban történő részvétel a tisztviselőket nem jogosítja fel más tagállam területén történő beavatkozásra.

V. CÍM ADATVÉDELEM

25. cikk

Adatvédelem az adatok cseréje során

(1) A vámigazgatási szervek az adatok cseréje során minden egyes esetben figyelembe veszik a személyes adatok védelmére vonatkozó követelményeket. A vámigazgatási szervek tiszteletben tartják az Európa Tanács 1981. január 28-i, az egyéneknek a személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezmény vonatkozó rendelkezéseit. A tagállamok az adatvédelem érdekében a (2) bekezdésnek megfelelően feltételeket szabhatnak a személyes adatok azon tagállamok általi kezelésére vonatkozóan, amelyeknek azokat átadják.

(2) Az informatika vámügyi alkalmazásáról szóló egyezmény rendelkezéseinek sérelme nélkül az ezen egyezmény alkalmazása alapján közölt személyes adatokra a következő rendelkezések vonatkoznak:

- a) a személyes adatokat a fogadó hatóság kizárólag az 1. cikk (1) bekezdésében említett céllal kezelheti. Az említett hatóság az adatokat szolgáltató tagállam előzetes beleegyezése nélkül, a 4. cikk (3) bekezdése szerinti jogsértések üldözése és megbüntetése céljából vámigazgatási szerveihez, nyomozó hatóságaihoz és igazságszolgáltatási szerveihez továbbíthatja azokat. Az adattovábbítás más eseteiben az adatokat szolgáltató tagállam beleegyezése szükséges;
- b) az adatokat közlő tagállam hatósága biztosítja, hogy az adatok pontosak és naprakészek. Amennyiben kiderül, hogy a közölt adatok pontatlanok, vagy nem közlésre szánt adatokat közöltek, vagy a jogszerűen közölt adatokat a közlő tagállam jogának megfelelően egy későbbi szakaszban törölni kell, a fogadó hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatni kell. Utóbbinak az ilyen adatokat javítania, illetve törölnetnie kell. Amennyiben a fogadó hatóság okkal feltételezi, hogy a közölt adatok pontatlanok, vagy azokat törölni kell, tájékoztatja az adatokat közlő tagállamot;
- c) amennyiben a közölt adatokat a közlő tagállam jogának megfelelően törölni vagy módosítani kell, az érintett személyek részére lehetővé kell tenni az adatok kijavításának tényleges jogát;
- d) az átadott adatok továbbításáról és fogadásáról az érintett hatóságok feljegyzést készítenek;
- e) a közlő és a fogadó hatóság az érintett személyt kérelmére tájékoztatja a közölt személyes adatairól és azok felhasználásáról. Az információkat nem kell rendelkezésre bocsátani, amennyiben az ügy értékelése során úgy találják, hogy az információk visszatartásához fűződő közérdek jelentősebb az érintett személynek a tájékoztatáshoz fűződő érdekénél. Továbbá, az érintett személynek azt a jogát, hogy a közölt személyes adatairól tájékoztatást kapjon, annak a tagállamnak a nemzeti törvényi, rendeleti és eljárási rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni, amelynek területén ezt a tájékoztatást kérelmezték. A tájékoztatás megadásáról szóló határozat meghozatalát megelőzően az adatokat közlő hatóság részére lehetőséget kell biztosítani álláspontja kifejtésére;
- f) a tagállamok törvényi, rendeleti és eljárási rendelkezéseinek megfelelően felelnek a személyeknek az érintett tagállam területén közölt adatok kezelésével okozott

sérelmekért. E rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a sérelmet pontatlan adatok közlése vagy az a tény okozta, hogy az adatokat közlő hatóság az adatokat az egyezmény megsértésével közölte;

- g) a közölt adatokat legfeljebb a közlésük célja szempontjából szükséges időtartamon belül tárolják. Az adatok tárolásának szükségességét az érintett tagállam a megfelelő időpontban megvizsgálja;
- h) az adatok mindenkor legalább a fogadó tagállam által a hasonló adatok számára biztosított védelemmel azonos védelemben részesülnek;
- i) a tagállamok hatékony ellenőrzési eszközök alkalmazásával megteszik az e cikk teljesítésének biztosításához szükséges megfelelő intézkedéseket. A tagállamok az ellenőrzés feladatát az informatika vámügyi alkalmazásáról szóló egyezmény 17. cikkében említett nemzeti ellenőrző hatóságokra ruházhatják.

(3) E cikk alkalmazásában a „személyes adatok kezelése” a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2. cikkének b) pontjában szereplő meghatározásnak megfelelően értelmezendő.

VI. CÍM

AZ EGYEZMÉNY ÉRTELMEZÉSE

26. cikk

A Bíróság

(1) Az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik a tagállamok közötti, az ezen egyezmény értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó viták eldöntésére, amennyiben az ilyen vitát a Tanács, attól számított hat hónapon belül, hogy egy tagja a vitás kérdést a Tanács elé utalta, nem tudja rendezni.

(2) Az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik a tagállamok és a Bizottság között az ezen egyezmény értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó, tárgyalásos úton nem rendezhetőnek bizonyult viták eldöntésére. A vitát attól az időponttól számított hat hónap lejártát követően lehet a Bíróság elé terjeszteni, amikor a felek egyike a másik felet a vita fennállásáról értesítette.

(3) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik ezen egyezmény értelmezéséről szóló előzetes döntés meghozatalára, a (4)–(7) bekezdésben megállapított feltételek szerint.

(4) A tagállamok ezen egyezmény aláírásakor vagy azt követően bármikor tett nyilatkozattal elfogadhatják az Európai Közösségek Bíróságának ezen egyezmény értelmezéséről szóló előzetes döntés meghozatalára vonatkozó, az (5) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti hatáskörét.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilatkozatot tevő tagállamnak meg kell határoznia, hogy:

- a) az állam bármely olyan bírósága, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, az Európai Közösségek Bíróságának

¹ HL L 281. szám, 1995.11.23., 31.o.

előzetes döntését kérheti egy előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő, és az ezen egyezmény értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, vagy

- b) az állam bármely bírósága az Európai Közösségek Bíróságának előzetes döntését kérheti egy előtte folyamatban lévő ügyben felmerülő, és az ezen egyezmény értelmezésére vonatkozó kérdésben, ha ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítéletének meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére.

(6) Az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvet és a Bíróság eljárási szabályzatát alkalmazni kell.

(7) Bármely tagállam, függetlenül attól, hogy tett-e a (4) bekezdés szerinti nyilatkozatot vagy sem, jogosult az (5) bekezdés alapján felmerülő esetekben a Bíróság részére beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

(8) A Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel az eljárni jogosult bűnüldöző szervek ezen egyezmény alapján végzett tevékenysége jogszerűségének vagy arányosságának ellenőrzésére, valamint a tagállamokra a közrend fenntartásának, valamint a belső biztonság védelmének körébe tartozó kötelezettségeik teljesítésének tárgyában történő határozathozatalra.

VII. CÍM

VÉGREHAJTÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

Titkos információk

A vámigazgatási szervek az információcsere minden konkrét esetében figyelembe veszik a nyomozás titkosságára vonatkozó követelményeket. A tagállamok e célból az általuk átadott információk más tagállamok általi felhasználására vonatkozóan feltételeket szabhatnak.

28. cikk

A segítségnyújtás kötelezettsége alóli kivételek

(1) Ez az egyezmény nem kötelezi segítségnyújtásra a tagállamok hatóságait, amennyiben az ilyen segítség az érintett államban a közérdeket vagy más alapvető érdeket — különösen az adatvédelem területén — valószínűsíthetően sértené, vagy amennyiben a kérelmezett tevékenység — különösen az együttműködésnek a IV. címben szabályozott különleges formái összefüggésében — a feltételezett jogsértés súlyosságához képest nyilvánvalóan aránytalan. A segítségnyújtás ilyen esetekben egészben vagy részben megtagadható, illetve feltételek teljesítéséhez köthető.

(2) A segítségnyújtás megtagadását meg kell indokolni.

29. cikk

Költségek

- (1) A tagállamok rendszerint lemondanak az ezen egyezmény végrehajtása során felmerült költségek megtérítéséről, a szakértői díjak költségeinek kivételével.
- (2) Amennyiben a megkeresés teljesítéséhez jelentős mértékű és rendkívüli jellegű költségek szükségesek vagy válnak szükségessé, az érintett vámigazgatási szervek a megkeresés teljesítési feltételeinek, valamint a költségviselés módjának meghatározására irányuló konzultációt folytatnak.

30. cikk

Fenntartás

- (1) Ezen egyezmény tekintetében a 20. cikk (8) bekezdésében, a 21. cikk (5) bekezdésében és a 23. cikk (5) bekezdésében szabályozott esetek kivételével fenntartás nem tehető.
- (2) Azon tagállamok, amelyek egymás között ezen egyezmény IV. címében szabályozott kérdések tekintetében megállapodást kötöttek, az (1) bekezdés szerinti fenntartást csak akkor tehetnek, ha az az ilyen megállapodások alapján rájuk háruló kötelezettségeket nem érinti.
- (3) Ennek megfelelően ez az egyezmény a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én aláírt egyezménynek a szorosabb együttműködést előíró rendelkezéseit nem érinti az említett rendelkezések hatálya alá tartozó tagállamok közötti kapcsolatok vonatkozásában.

31. cikk

Területi hatály

- (1) Ez az egyezmény a tagállamoknak az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási feltételeiről, valamint az Európai Unió alapjául szolgáló szerződések kiigazításairól szóló intézkedéssel¹ módosított, a Közösségi Vámkodex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet² 3. cikkének (1) bekezdésében, valamint az Európai Parlament és a Tanács 1996. december 19-i 82/97/EK rendeletében³ említett területén — beleértve Németország esetében Heligoland szigetét és Büsingen területét (a Németország és a Svájci Államszövetség közötti, a Büsingen am Hochrhein községnek a Svájci Államszövetség vámterületéhez történő csatolásáról szóló, 1964. november 23-i szerződés vagy annak hatályos változata keretében és alapján), továbbá az Olasz Köztársaság esetében Livigno és Campione d'Italia területeit —, valamint a tagállamok felségvizein, parti tengerén és légtérben alkalmazandó.
- (2) A Tanács az Európai Unióról szóló szerződés VI. címében szabályozott eljárás alapján egyhangúlag az (1) bekezdést az abban említett közösségi jogszabályok rendelkezéseinek módosításaihoz igazíthatja.

¹ HL L 1. szám, 1995.1.1., 181.o.

² HL L 302. szám, 1992.10.19., 2.o.

³ HL L 17. szám, 1997.1.21., 2. o.

32. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ezt az egyezményt a tagállamok alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadják el.
- (2) A tagállamok értesítik a letéteményest az alkotmányos követelményeik szerint az egyezmény elfogadásához szükséges eljárások teljesítéséről.
- (3) Ez az egyezmény 90 nappal az után lép hatályba, hogy az utolsó állam is, amely az ezen egyezmény létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tagja, megtette a (2) bekezdésben említett értesítést.
- (4) Ennek az egyezménynek a hatálybalépéséig a tagállamok a (2) bekezdésben említett értesítés megtételekor vagy később bármikor nyilatkozatot tehetnek arról, hogy ezt az egyezményt — 23. cikkének kivételével — az ugyanilyen nyilatkozatot tett tagállamokkal fennálló kapcsolataikban alkalmazzák. Az ilyen nyilatkozat a letétbe helyezésétől számított 90 nap elteltével lép hatályba.
- (5) Ezt az egyezményt csak a hatálybalépésének vagy a megkeresett tagállam és a megkereső tagállam közötti alkalmazásának időpontját követően benyújtott kérelmekre kell alkalmazni.
- (6) Ezen egyezmény hatálybalépésekor a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1967. szeptember 7-i egyezmény hatályát veszti.

33. cikk

Csatlakozás

- (1) Az egyezményhez bármely állam csatlakozhat, amely az Európai Unió tagjává válik.
- (2) Az egyezménynek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.
- (3) A csatlakozási okiratot a letéteményesnél helyezik letétbe.
- (4) A csatlakozó állam tekintetében ez az egyezmény a csatlakozási okirat letétbe helyezését követő kilencven nappal lép hatályba, vagy pedig az egyezmény hatálybalépésének időpontjában, ha az említett kilencven napos időszak lejártakor még nem lépett hatályba.
- (5) Amennyiben az egyezmény a csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontjában még nem lépett hatályba, a csatlakozó tagállamokra a 32. cikk (4) bekezdése alkalmazandó.

34. cikk

Módosítás

- (1) Bármely tagállam, amely Magas Szerződő Fél, javasolhatja ezen egyezmény módosítását. Minden módosításra irányuló javaslatot a letéteményesnek kell megküldeni, aki továbbítja azt a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (2) A 31. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a módosításokat a Tanács fogadja el és ajánlja, hogy a tagállamok alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadják el azokat.
- (3) A (2) bekezdésnek megfelelően elfogadott módosítások a 32. cikk (3) bekezdésének megfelelően lépnek hatályba.

35. cikk

A letéteményes

- (1) Ezen egyezmény letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.
- (2) A letéteményes az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi az elfogadások és csatlakozások, a végrehajtás, a nyilatkozatok és fenntartások alakulására vonatkozó információt, valamint az egyezménnyel kapcsolatos összes értesítést.

Fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak ezt az egyezményt alább aláírásukkal látták el.

Kelt Brüsszelben, az ezerkilencszázkilencvenhetedik év december havának tizennyolcadik napján egyetlen eredeti példányban angol, dán, holland, finn, francia, görög, ír, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven, amely nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles; az eredeti példányt az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának irattárában helyezték letétbe.

MELLÉKLET

AZ EGYEZMÉNYHEZ CSATOLANDÓ ÉS A HIVATALOS LAPBAN KÖZZÉTEENDŐ NYILATKOZATOK

1. *Az 1. cikk (1) bekezdéséhez és a 28. cikkhez*

Az egyezmény 28. cikke alapján a segítségnyújtás kötelezettsége alóli kivételekre hivatkozással Olaszország kijelenti, hogy az olasz jog alapján a nemzeti vagy közösségi vámjogszabályok megsértését nem megvalósító jogsértéseket érintő kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseknek az egyezményen alapuló végrehajtása — a bűncselekmények megelőzése és üldözése terén a hazai hatóságok közötti hatáskörmegosztással kapcsolatos okokból — a közérdeket vagy más alapvető nemzeti érdeket sértheti.

2. *Az 1. cikk (2) bekezdéséhez és a 3. cikk (2) bekezdéséhez*

Dánia és Finnország kijelentik, hogy az egyezmény 1. cikkének (2) bekezdésében és 3. cikkének (2) bekezdésében szereplő „igazságügyi hatóságok” vagy „igazságügyi hatóság” kifejezést a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai egyezmény 24. cikke alapján tett nyilatkozatuk szerint értelmezik.

3. *A 4. cikk (3) bekezdésének második francia bekezdéséhez*

Dánia kijelenti, hogy rá vonatkozóan a 4. cikk (3) bekezdése második francia bekezdése alá kizárólag az olyan tevékenységek tartoznak, amelyek keretében valamely személy egy közös cél érdekében tevékenykedő csoport általi egy vagy több érintett jogsértés elkövetésében vesz részt, beleértve az olyan helyzeteket is, amikor az érintett személy a kérdéses bűncselekmény vagy bűncselekmények tényleges elkövetésében nem vesz részt; az ilyen részvétel a csoport általános bűnözői tevékenységének vagy céljának, illetve a csoport bűncselekmény(ek) elkövetésére irányuló szándékának ismeretén kell alapulnia.

4. *A 4. cikk (3) bekezdésének harmadik francia bekezdéséhez*

Dánia kijelenti, hogy rá vonatkozóan a 4. cikk (3) bekezdésének harmadik francia bekezdését kizárólag az olyan alaphüccselekményekre kell alkalmazni, amelyek tekintetében az orgazdaság a dán jog alapján bármikor büntetendő, beleértve a dán büntető törvénykönyvnek a kábítószer-orgazdaságról szóló 191a. szakaszát, illetve a csempészet minősített eseteivel kapcsolatban elkövetett orgazdaságról szóló 248. szakaszát.

5. *A 6. cikk (4) bekezdéséhez*

Dánia, Finnország és Svédország kijelentik, hogy a 6. cikk (4) bekezdésében említett összekötő tisztviselő — viszonzási alapon — Norvégia és Izland érdekeit is képviselheti. Az öt skandináv ország 1982-ben megállapodott arról, hogy az érintett országok egyikéből kirendelt összekötő tisztviselő a többi skandináv országokat is képviseli. E megállapodás a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem fokozása, illetve az összekötő tisztviselők állomásoztatása miatt az egyes országokra nehezedő gazdasági terhek korlátozása érdekében jött létre. Dánia, Finnország és Svédország e jól működő megállapodás továbbélésének nagy jelentőséget tulajdonít.

6. *A 20. cikk (8) bekezdéséhez*

Dánia kijelenti, hogy a 20. cikk rendelkezéseit a következő feltételek szerint fogadja el:

A más tagállam vámhatóságai által a tengeren vagy a levegőben folytatott határon átnyúló üldözés esetén az üldözés dán területre — beleértve Dánia felségvizeit, valamint a Dánia felségterülete és felségvizei feletti légteret is — csak abban az esetben terjeszhető ki, ha a hatáskörrel rendelkező dán hatóságokat erről előzetesen értesítették.

7. *A 21. cikk (5) bekezdéséhez*

Dánia kijelenti, hogy a 21. cikk rendelkezéseit a következő feltételek szerint fogadja el:

Előzetes engedély nélküli, határokon átnyúló megfigyelés kizárólag akkor végezhető a 21. cikk (2) és (3) bekezdéseinek megfelelően, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy a megfigyelt személyek a 19. cikk (2) bekezdésében említett, kiadatáshoz vezető jogsértésben érintettek.

8. *A 25. cikk (2) bekezdésének i) pontjához*

A tagállamok vállalják, hogy a Tanácsban tájékoztatják egymást az i) pontban említett kötelezettségvállalások betartásának biztosítására tett intézkedésekről.

9. *A 26. cikk (4) bekezdése alapján tett nyilatkozat*

Ezen egyezmény aláírása időpontjában a következő országok tettek olyan nyilatkozatot, hogy a 26. cikk (5) bekezdésében szabályozott eljárásnak megfelelően elfogadják a Bíróság hatáskörét:

— Írország a 26. cikk (5) bekezdésének a) pontjában megállapított eljárásnak megfelelően,

— a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, az Olasz Köztársaság és az Osztrák Köztársaság a 26. cikk (5) bekezdésének b) pontjában megállapított eljárásnak megfelelően.

NYILATKOZAT

A Németországi Szövetségi Köztársaság, az Olasz Köztársaság és az Osztrák Köztársaság fenntartja a jogot, hogy nemzeti jogában olyan rendelkezést tegyen, amely szerint amennyiben olyan nemzeti bíróság előtt folyó ügyben, amelynek határozata ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös segítségnyújtásról és együttműködésről szóló egyezmény értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel, az adott bíróságnak az ügyet az Európai Közösségek Bírósága elé kell terjesztenie.”

3. §

A Magyar Köztársaság az Egyezményhez az alábbi nyilatkozatokat tette:

„(1) *Az Egyezmény 20. cikkének (6) bekezdéséhez:*

a) a 20. cikk (2) bekezdése tekintetében:

A Magyar Köztársaság területén a külföldi vámhatóságoknak az Egyezmény 20. cikk (1) bekezdése szerinti tisztviselői az üldözés során a 20. cikk (2) bekezdése b) pontja szerint az elfogáson túl egyéb intézkedést nem tehetnek.

b) a 20. cikk (3) bekezdése tekintetében:

Az üldözés sem térben, sem időben nem korlátozott a Magyar Köztársaságban.

c) a 20. cikk (4) bekezdése tekintetében:

Az üldözés részletes feltételeit az Európai Unió tagállamaival a Magyar Köztársaság a kétoldalú megállapodásaiban kívánja szabályozni a határon átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése tárgyában.

d) a 20. cikk (8) bekezdése tekintetében:

A Magyar Köztársaságnak a 20. cikk (6) bekezdése alapján tett nyilatkozatai azon tagállamokra vonatkoznak, amelyek a 20. cikk alkalmazását annak (8) bekezdése alapján részben vagy teljesen nem zárják ki.

(2) *Az Egyezmény 23. cikk (5) bekezdéséhez:*

Az Egyezmény 23. cikkében megfogalmazott fedett nyomozás végrehajtása tekintetében az Egyezmény rendelkezésein túl a Magyar Köztársaságban a határokat átlépő bűnözés megelőzése és leküzdése tárgyában létrehozandó kétoldalú megállapodások és a konkrét ügyekre vonatkozó eseti megállapodások az irányadók.

(3) *Az Egyezmény 26. cikke (4) bekezdéséhez:*

Az Európai Unióról szóló szerződés 35. cikkének (2) bekezdése alapján a Magyar Köztársaság az Európai Bíróság joghatóságát az Európai Unióról szóló szerződés 35. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint fogadja el.

(4) *Az Egyezmény 32. cikke (4) bekezdéséhez:*

A Magyar Köztársaság az Egyezmény rendelkezéseit ideiglenesen alkalmazza annak hatályba lépéséig azon tagállamok viszonylatában, amelyek az ideiglenes alkalmazásról azonos tartalmú nyilatkozatot tettek.”

4. §

(1) E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az Egyezmény hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(3) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a pénzügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

Az Európai Unió tagállamainak vámigazgatásai közötti szorosabb összefogás szerződésbe foglalását a tiltott kereskedelem és a nemzetközi bűnözés térhódítása tette indokolttá.

Az Egyezmény hatékony együttműködést irányoz elő a tagállamok között a közösségi és a nemzeti jogszabályokba ütköző bűncselekmények területén, a bűncselekmények megelőzésének, nyomozásának és hatékony üldözésének elősegítése érdekében, mely azonban nem érinti a bűnügyi jogsegélyre vonatkozó megállapodásokat.

Az együttműködés kiterjed a kábítószerrel és a pszichotrop anyagokkal, a fegyverrel, a lőszerrel, a robbanóanyaggal, a kulturális javakkal, a nukleáris és egyéb veszélyes anyagokkal kapcsolatos tiltott kereskedelemre vonatkozó jogszabályok megsértésének megelőzésére, felderítésére és üldözésére is, ezáltal hozzájárul a nemzetközi bűnözés elleni harc eredményességéhez.

Az Egyezmény rögzíti a kölcsönös segítségnyújtás alapelveit, a megkeresések és a vizsgálatok tartalmi, formai és biztonsági követelményeit. Tárgyalja többek között a megfigyelésekkel, a fedett nyomozással, a határon átnyúló üldözéssel, valamint az ellenőrzött szállítás módszerének alkalmazásával kapcsolatos szabályokat.

Megteremti az együttműködés különös formáinak lehetőségét a határon átnyúló üldözés, az ellenőrzött szállítások módszerének alkalmazása, a fedett nyomozások és a megfigyelés tekintetében, közös nyomozócsoportok létrehozását is előírja.

A bűncselekmények és a terrorizmus elleni harc a Magyar Köztársaságban kiemelt fontosságú feladat, ezért feltétlenül indokolt, hogy hazánk részt vegyen az Európai Unió tagállamai közötti összehangolt tevékenységben a vámigazgatások ez irányú koordinált munkája révén.

Az Országgyűlés 66/2004. (VI. 22.) OGY határozatával egyetértett a Magyar Köztársaság csatlakozásával az Egyezményhez és annak ideiglenes alkalmazásával. A csatlakozási okiratot 2004. november 25-én letétbe helyeztük, az Egyezményt 2005. február 23-ától ideiglenesen alkalmazzuk. Így e téren is lehetővé vált operatív bekapcsolódásunk a nemzetközi bűnözés elleni harcba.

Az Egyezményben foglaltak összhangban vannak a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény nemzetközi együttműködést szabályozó rendelkezéseivel és a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény rendelkezéseivel.

Az Egyezmény előírása alapján a szükséges nyilatkozatokat megtettük és a csatlakozási okirattal egyidőben átadtuk a letéteményesnek, melyeket a törvény tervezetének 3. §-a tartalmaz.

Az Egyezményt a részes államok mindegyikében jelenleg is ideiglenesen alkalmazzák a 32. cikk (4) bekezdése alapján. Nem teljesült ugyanis még az Egyezmény 32. cikk (3) bekezdésében rögzített követelmény, azaz az Európai Közösség 1997. évi 15 tagállama közül az Olasz Köztársaság még nem ratifikálta a dokumentumot.

Az Egyezmény keretében szabályozott kérdéskör a magyar jogrend szerint törvényi szabályozás tárgyát képezi, kihirdetésére törvénnyel kerül sor.